

ชื่อหนังสือ:	ชรณีนีนี้ใครครอง
ผู้แต่ง:	กาญจนา นาคนันท์
สำนักพิมพ์:	พลอยจันทร์
ปีที่พิมพ์:	2553
จำนวนหน้า:	560 หน้า
ราคา:	350 บาท

เมื่อ อาทิจ เรียนจบวิทยาลัยเกษตร เขาตัดสินใจไม่เรียนต่อเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้น้องๆ ได้เรียนหลังจากที่น้องๆ ได้หยุดเรียนเพื่อให้เขาได้เรียนมาแล้ว อาทิจเป็นลูกชายคนโตในครอบครัวของ ประวิทย์ ปลัดอำเภอผู้ดีมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต และ พูนทรัพย์ แม่ค้าและแม่บ้านที่ขยันขันแข็ง อาทิจมีน้องเก้าคน เขาจึงจำเป็นต้องหางานทำให้เร็วที่สุด เพื่อนำเงินมาส่งเสียน้องๆ ช่วยพ่อแม่อีกทาง

อาทิจไม่คิดที่จะทำงานราชการอย่างพ่อ เขาใฝ่ฝันที่จะมีที่ดินเป็นของตัวเองสักแปลงเพราะต้องการใช้วิชาความรู้ที่ได้เรียนมาให้เกิดประโยชน์ พ่อตัดสินใจส่งตัวเขากลับไปหา ยาแดง เพื่อไถ่โทษที่ในอดีตพ่อซึ่งเป็นลูกชายคนโตได้ขโมยเงินยาแดงหนีออกจากบ้านเพราะไม่ต้องการทำงานหนักในไร่

ยาแดงยินดีต้อนรับอาทิจเพราะในจำนวนลูกหลานทั้งหมดต่างก็เป็นหลักเป็นฐานไปหมดแล้ว ไม่มีใครรับช่วงงานในไร่ซึ่งมีมหาศาล อาทิจรับเงื่อนไขของยาแดงคือต้องทำงานที่สวนโดยไม่ได้รับเงินเดือน แลกกับการที่ยาแดงจะส่งเสียน้องๆ เรียนต่ออย่างเต็มที่ เพราะนอกจากจะได้ทำงานที่ตัวเองรักแล้ว น้องๆ ยังได้เรียนและที่สำคัญที่สุดคือ เขาต้องการไถ่โทษให้พ่อสำหรับเรื่องในอดีตที่ผ่านมา

อาชีพงานที่สวนอย่างขยันขันแข็ง ย่ำแดงเห็นว่าอาชีพมีความมุ่งมั่นและตั้งใจทำงานอย่างจริงจัง จึงมอบที่ดินที่ยังไม่ได้บุกเบิกให้อาชีพ 1 ไร่เพื่อใช้ปลูกผักตามที่อาชีพต้องการ นั่นทำให้ ธรณี น้องสาวคนสุดท้องของย่าแดง ไม่ถูกชะตาและเป็นไม้เบื่อไม้เมากับอาชีพ همینจี้หน้าหนักขึ้นไปอีก

ธรณีกลัวว่าอาชีพจะมาแย่งความรักจากย่าแดงไป เธอรู้ความจริงว่าเธอเป็นเพียงลูกที่เกิดจากเมียคนสุดท้ายของพ่อย่าแดงและพ่อของย่าแดงก็ไม่ใช่พ่อเธอ เธอจึงไม่ได้มีสายเลือดผูกพันกับย่าแดงแม้แต่น้อย ย่าแดงเอาเธอมาเลี้ยงเพียงเพราะสงสาร ต่างจากอาชีพที่เป็นสายเลือดโดยตรง ธรณีจึงคอยหาเรื่องอาชีพ ในขณะที่อาชีพก็ไม่ยอมลงให้ธรณีเพราะเห็นว่าธรณีไม่มีเหตุผล แกรมเอาแต่ใจตัวเองและชอบทำตัวเป็นเด็ก ทั้งคู่ทะเลาะตอบโต้กันทุกครั้งที่มีโอกาสทำให้ย่าแดงปวดหัวไม่น้อย

อาชีพตั้งใจทำงานพัฒนาสวนและอยากปลูกผักผลไม้หลายๆ อย่างตามประสาเด็กหนุ่มไฟแรงแต่ความที่ไม่คุ้นเคยกับพืชพันธุ์ ทำให้อาชีพซุกหนอกกล้วยปามาปลูกในไร่ที่บุกเบิกใหม่ ธรณีและ ไพฑูรย์ หลานห่างๆ ของย่าแดงรู้อยู่เต็มอกแต่ไม่ทักท้วง แกรมสั่งห้ามคนงานในไร่บอกอาชีพเพราะหวังให้อาชีพเสียหน้า

อาชีพรู้ความจริงว่าตัวเองเอากล้วยปามาปลูกก็เมื่อเขาปลูกเสร็จเรียบร้อยแล้ว ชายหนุ่มรู้สึกผิดหวัง เสียหน้าและเจ็บใจเหมือนตัวเองผลัดหลงมาอยู่ในที่ที่มีแต่คนแปลกหน้า จึงไประบายกับเหล่า แต่ทุกอย่างยิ่งเลวร้าย เมื่อเขาตื่นขึ้นมาพบว่าตัวเองเสียท่า **ทองประศรี** ลูกสาวเจ้าของร้านขายของชำ ทองประศรี โวยวายว่าอาชีพข่มเหงเธอและขอให้รับผิดชอบเรื่องที่เกิดขึ้น

อาชีพป่วยหนัก ย่าแดงจึงลงโทษธรณีให้ดูแลอาชีพ ด้วยการเช็ดตัว จัดยา ทำกับข้าว กวาดดูบ้านหรือแม้แต่ซักผ้า ธรณีจำต้องกัดฟันทำทุกอย่างให้เพราะลึกลงในใจ หญิงสาวก็รู้สึกผิดที่ทำให้อาชีพต้องป่วยหนัก

เมื่ออาชีพอาการดีขึ้น ความเก่าก็รุกเข้ามา รุมเร้าเขาเมื่อ **สิงห์ทอง** และ **คำมา** พ่อแม่ของทองประศรี พาหญิงสาวมาเอาเรื่องอาชีพ และบังคับให้อาชีพรับลูกสาวเป็นเมีย อาชีพต้องฝืนใจแต่งงานกับทองประศรี เพราะ **วิไลลักษณ์** ที่เป็นภรรยาของ **ประเวทย์** ผู้ว่าฯ และอาของอาชีพมาเกลี้ยกล่อมให้อาชีพเห็นแก่ย่าแดง และหน้าที่การงานของญาติๆ ย่าแดงจัดการแต่งงานให้อาชีพกับทองประศรีตามสมควร เข้าทางวิไลลักษณ์ที่ต้องการกำจัดอาชีพออกไปให้พ้นทาง **เวทวงศ์** ลูกชายหัวแก้วหัวแหวน เพราะต้องการให้ลูกชายลงเอยกับ ธรณีเพื่อหวังมรดกก้อนโต

ย่าแดงเสียใจเรื่องอาทิจอย่างที่สุด เพราะเคยหวังให้อาทิจกับครุณีลงเอยกัน เพื่อจะได้มีคนสืบทอด อาชีพเกษตรกรรมและมีคนทำกินบนผืนดินที่ตนเองรักสืบไป แต่เมื่อเรื่องมันไม่เป็นอย่างที่ฝันไว้ ย่าแดงจึงได้แต่ทำใจ ในขณะที่ครุณีเองก็รู้สึกผิดรู้ว่าความยุ่งยากทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเพราะเธอที่เป็นต้นเหตุ

ทองประศรีย้ายมาอยู่ที่บ้านพักของอาทิจ อาทิจตัดปัญหาด้วยการย้ายออกมาอยู่ที่บ้านพักคนงานและตั้งหน้าตั้งตาทำแต่งงาน โดยบุกเบิกทำไร่ข้าวโพดและกะหล่ำปลี โดยมีย่าแดงสนับสนุนในเรื่องทุนและลงมาช่วยดูแลอย่างเต็มที่ รวมทั้งครุณีที่ลงมาช่วยปลูกผักช่วยรดน้ำด้วยตัวเอง

อาทิจและครุณีเริ่มพูดกันดีๆ มากขึ้น แต่ก็ยังมีทองประศรีและเวทวงศ์คอยเข้ามาแทรกตลอดเวลา จนกระทั่งครุณีสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่กรุงเทพฯ กับเวทวงศ์และ วิยะดา น้องสาว ความสัมพันธ์ที่เหมือนจะแน่นแฟ้นมีอันต้องห่างหายกันไป แต่ย่าแดงจะใช้อาทิจเขียนจดหมายและตอบจดหมายครุณีเสมอ

ถึงเวลาปิดเทอม ครุณีขึ้นมาที่สวนคุณย่าก็พบว่าทองประศรีคลอดลูกแล้ว แต่ทุกคนก็รู้กันว่าไม่น่าจะใช้ลูกอาทิจ เพราะเด็กคลอดตามอายุครรภ์ปกติ 9 เดือน ในขณะที่อาทิจและทองประศรีเพิ่งแต่งงานกันได้ไม่ถึง 7 เดือน ครุณีรู้ความจริงเรื่องนี้ก็ได้แต่ส่งสารอาทิจ ยิงอาทิจไม่พูดครุณียิ่งสงสาร หญิงสาวจึงพยายามทำดี พูดคุยกับอาทิจเพื่อเป็นการไถ่โทษ การช่วยทำงาน ใส่ใจดูแลในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ของครุณี ทำให้อาทิจรู้สึกประทับใจ แต่เขาก็ต้องตัดความรู้สึกออกไปจากใจทุกครั้งเมื่อเวทวงศ์ก้าวเข้ามายื่นเคียงข้างครุณี

อาทิจขอย่าแดงปลูกข้าว ปีแรกล้มเหลวโดยสิ้นเชิงเพราะพายุโหมกระหน่ำ ฝนตกหนัก น้ำพัดเข้านาจนน้ำล้น อาทิจถึงกับท้อ แต่คนที่ทำให้เขามีกำลังใจสู้ขึ้นมาอีกครั้งก็คือ ย่าแดง ย่าหลานช่วยกันสานต่อความฝันเรื่องนาข้าวอีกครั้งและครั้งนี้ก็งดงามสมใจ ในวันที่ข้าวออกรวงงดงาม อาทิจเข้าไปบอกข่าวย่าด้วยความดีใจ ย่าแดงปลื้มใจจนน้ำตาไหลและจากไปด้วยรอยยิ้ม อาทิจรู้สึกเหมือนฟ้าพาดลงมากลางใจที่จากนี้ไปไม่มีร่มโพธิ์ร่มไทรอยู่กับเขาแล้ว

อาทิจให้ น้าแก้ว คนสนิทของย่าแดงส่งข่าวให้ครุณีรู้ ครุณีรีบกลับมาที่สวนคุณย่าและร้องไห้คร่ำครวญอย่างคนหัวใจสลาย เมื่อรู้ว่าคนที่เป็นทุกอย่างจากไปโดยไม่มีโอกาสได้รั้ลา อาทิจอยากเข้าไปปลอบ แต่ก็ไม่มีโอกาสเพราะเวทวงศ์ทำหน้าที่นี้อยู่แล้ว

ทนายความเข้ามาเปิดพินัยกรรมฉบับแรก ย่าแดงสั่งเสียให้อาติงเป็นผู้ปกครองดูแลครุณีจนกว่าจะเรียนจบ แล้วจึงจะให้เปิดพินัยกรรมฉบับที่สอง อาติงอยู่ที่สวนย่าแดงอย่างเฝ้ายาม เพราะเข้าใจว่าเมื่อครุณีเรียนจบคุณย่าคงยกทุกอย่างให้ครุณี ในขณะที่ครุณีก็คืออยู่ในใจตลอดเวลาว่าคุณย่าต้องยกทุกอย่างให้อาติง

คำสั่งในพินัยกรรมทำให้อาติงเข้ามาดูแลครุณีใกล้ชิดมากขึ้น ทั้งคู่เกิดความรู้สึกดีๆ ต่อกันมากมาย แต่ก็ต้องเก็บไว้ในใจเพราะคำว่า "ผู้ปกครอง" กับ "เด็กในความปกครอง" ยิ่งวิไลลักษณ์มากอย่ไปหว่าย่าแดงหมายมั่นจะให้เวทาคู่กับครุณีแต่งงานกันเพื่อดูแลสวนคุณย่า ยิ่งทำให้อาติงรู้สึกว่าคุณเป็นคนนอก

ครุณีแนะนำให้อาติงรู้จักเพื่อนสนิทคือ **ตุ่น** หรือ **ตุลยานี** ตุ่นดีใจมากมายเพราะอาติงคือผู้ชายในฝัน โดยไม่รู้ว่าอาติงเป็นคนเดียวกับพี่ชายที่ครุณียกย่องให้เธออยู่ ตุ่นหลงรักอาติงอย่างหัวปักหัวปำ หญิงสาวขึ้นมาเที่ยวที่สวนคุณย่าเมื่อเรียนจบตามที่ครุณีชวน ครุณีเปิดโอกาสให้ตุ่นใช้เวลาอยู่กับอาติงอย่างเต็มที่

อาติงเงินสุดๆ ที่มีควมหาวิทยาลัยมากอย่เดินตามและเอาอกเอาใจสารพัด แรกๆ ชายหนุ่มก็ห่วงความรู้สึกของครุณี แต่เมื่อครุณีทำเหมือนอย่อยู่กับเวทาคู่และกันเขาออกไปกับตุ่น อาติงจึงต้องตัดใจ เพราะคิดว่าครุณีชอบเวทาคู่จริง ๆ ครุณีเองก็รู้สึกแปลกใจทุกครั้งทีเห็นอาติงออกไปเที่ยวกับตุ่นแล้วหัวใจตัวเองถึงได้ร้อนวูบวาบ แต่ก็พยายามย้าบออกตัวเองซ้ำๆ ว่าเธอจะแก้ไขเรื่องในอดีตทีเธอเคยทำให้อาติงต้องแต่งงานกับคนทีไม่ได้รัก ครั้งนี้เธอจะทำให้เขาสมหวังกับคนทีเขารักให้ได้

ความสัมพันธ์ทีผิดฝาคิดตัวของทั้งสองคู่ทำให้น้ำแกก้นไม่ไหว เพราะรู้ยู่เต็มอกว่าย่าแดงต้องการให้อาติงกับครุณีลงเอยกัน น้ำแก้วจึงไปขอร้องทองประศรีซึ่งถูกอาติงจับได้ว่ามีชู้และถูกไล่ออกไปจากบ้านให้กลับมาช่วย ในวันที่อาติงจะพาตุ่นไปซื้อแหวนหมั้น ทองประศรีก็อุ้มลูกเข้ามาประกาศต่อหน้าตุ่นว่าตัวเองเป็นเมียของอาติงและมีลูกด้วยกันแล้ว ขอให้ตุ่นเห็นใจผู้หญิงด้วยกันและเด็กตาค้าๆ อย่าพรากพ้อพรากลูกจากกันเลย

ตุ่นเสียใจหนักเพราะความรักครั้งแรกต้องพังทลายลง หญิงสาวหนีกลับกรุงเทพฯ โดยไม่เปิดโอกาสให้อาติงชี้แจงเรื่องทองประศรี อาติงเองก็เสียใจไม่แพ้กันทีตัวเองผิดหวังเรื่องความรักครั้งแรกแล้วครั้งเด้า ครุณีอาสาเป็นกาเวใจให้อาติงกับตุ่น ทั้งๆ ทีตัวเองรู้ซึ่งแก้วแล้วว่า รักอาติงมากมายเพียงใด

ครูณีมาหาคุณที่กรุงเทพฯ อธิบายให้คุณเข้าใจเรื่องอาชีพกับทองประศรี คุณเองก็ยังรักและตัดใจจากอาชีพไม่ได้ จึงเปิดโอกาสให้อาชีพมาง้อ ครูณีกลับมาบอกข่าวดีกับอาชีพ ทั้งคู่เตรียมจะลงไปหาคุณ แต่แล้วอาชีพก็โดนงัดและล้มป่วยลงซะก่อน ครูณีโทรศัพท์บอกคุณ คุณเป็นห่วงอาชีพจะตามขึ้นไปดูแล แต่ก็ถูกเวทาคับรถเที่ยวจึงไม่ได้ไป ครูณีจึงต้องดูแลอาชีพแทน อาชีพซาบซึ้งใจที่ครูณีช่วยชีวิตเขาด้วยการดูแลพิงู และตลอดเวลาที่เขาป่วยก็ทำงานแทนเขา ดูแลและเอาใจใส่เขา เป็นความรู้สึกดีๆ ที่ไม่เคยเกิดขึ้นกับผู้หญิงคนไหนมาก่อน

คุณหงุดหงิดที่ไม่ได้ขึ้นมาดูแลอาชีพ จึงใส่อารมณ์กับเวทาคับ วิยะดาแปลกใจที่เวทาคับรับอารมณ์ของคุณได้ ครูณีลงมาเยี่ยมคุณพยายามจะนัดวันที่อาชีพจะลงมาหาคุณให้ได้ คุณบอกไม่ต้องลงมาเพราะเธอจะขึ้นไปขอคำตอบจากเขาเอง เรื่องที่เคยฝันไว้ด้วยกัน เรื่องที่อาชีพได้ทุนไปเรียนต่อที่เมืองนอกและเธอก็จะตามเขาไปเรียนด้วยเช่นกัน ถ้าอาชีพตกลงเธอจะลืมเรื่องในอดีตทั้งหมดและแต่งงานกับเขาทันที

ครูณีแสดงความยินดีกับอาชีพล่วงหน้าและขอบคุณสำหรับสิ่งดีๆ ที่อาชีพสร้างไว้ที่สวนคุณย่า ครูณีจะสานต่องานทั้งหมดที่อาชีพทำไว้ พร้อมกับอวยพรให้อาชีพมีความสุขกับครอบครัวอันอบอุ่นกับคุณ อาชีพรู้สึกหนักใจที่สุดในชีวิตแต่..ชายหนุ่มก็มีคำตอบให้กับชีวิตแล้วเช่นกัน

การตอบแทนคุณแผ่นดิน...สามารถทำได้หลายอย่างด้วยกัน หนึ่งในหลายๆ อย่างนั้นก็คือ การดูแลรักษาผืนแผ่นดิน สานต่อปณิธานของบรรพบุรุษและอาชีพเกษตรกรรมที่น้อยคนนักที่คนรุ่นหลังๆ จะคิดมาอยู่กับสวนกับนาข้าว เพราะเมื่อเรียนจบเกือบ 100% เชื่อว่าจะมีแต่คนทำงานในเมืองมากกว่าจะมาอยู่กับพืชไร่ไรนาแบบนี้... แต่ **อาชีพ กับ ครูณี** กลับเป็นคนส่วนน้อยที่ยังเหลืออยู่นั้น

การเติบโตมากับคนเฒ่าคนแก่ เติบโตมากับคำสอนของคุณย่าอย่าง**ครูณี** หรือเติบโตมากับคำสอนของพ่อกับแม่อย่าง**อาชีพ** ได้ขัดเกลาและบ่มเพาะจิตใจของทั้งคู่ให้เป็นคนที่ศรัทธาผู้คุณแผ่นดิน และคิดเรียนจบกลับมาสานต่อปณิธานคุณย่า เพื่อให้ผืนแผ่นดินอุดมสมบูรณ์... **นำชื่นชมและนำไปเป็นแบบอย่างที่สุด.**